तीति ञिः चन्दनेन लिलेप लेपनं कृतवान् ञिलिपौशपञ्लेपे १४ सर्गः
मधुमाध्वीकं मद्यं चचाम वरं श्रेष्ठं त्वक्त्रं कवचं आचकचे बद्ध
वान् कचङ्बन्धत्विषोः ॥ ९४ ॥

उष्णीषं मुमुचे चारु रथञ्च जुजुषे शुभं। आललम्बे
महास्त्राणि गन्तुं प्रववृते ततः ॥ ९५ ॥

उष्णीषमित्यादि। उष्णीषं शिरस्त्राणं मुमुचे रथञ्च जुजुषे ज०म०
जुषिरनुदात्तेत् महास्त्राणि आललम्बे गृहीतवान् लविअवस्रं
सनइत्यनुदात्तेत् ततउत्तरकालं गन्तुं प्रववृते प्रवृत्तः ॥ ९५ ॥

उष्णीषमित्यादि। चारु उष्णीषं शिरस्त्राणं मुकुटं वा मुमुचे भ०
परिदधे मुच्लृशपञौमोक्षे परिधानेऽपि दृश्यते उष्णीषञ्च
शिरोवेष्टे किरीटे लक्षणान्तरइति विश्वः शुभं शोभमानं रथ
जुजुषे सेवितवान् आरूढइत्यर्थः शङीञिजुषमुदिसेवे महा
स्त्राणि आललम्बे जग्राह लविङ्स्रंसने च ततोऽनन्तरं गन्तुं
प्रवृत्तः वृतुङ्वृवर्त्तने ॥ ९५ ॥

आजघ्नुस्तूर्य्यजातानि तुष्टुवुश्चानुजीविनः। रजः
प्रववृधे घोरं घोषश्च व्यानशे दिशः ॥ ९६ ॥

आजघ्नुरित्यादि। तूर्य्यजातानि वाद्यसमूहान् आजघ्नुः ज०म०
ताडितवन्तः तन्नियुक्ताइत्यर्थात् आङोयमहनइति तङ् न